Η δερματοστιξία (τατουάζ) σε έξι ερωτήσεις (Κουτσιώρας Θεόδωρος, Θεολόγος)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 12 Δεκεμβρίου, 2017

Ένα παγανιστικό φαινόμενο καί μία σύγχρονη μάστιγα

Πότε ἐμφανίστηκε τό φαινόμενο;

Ἡ δερματοστιξία ἤ ἀλλιῶς τατουάζ (tattoo) εἶναι **φαινόμενο παγανιστικό**[1], δηλ. εἰδωλολατρικό καί παμπάλαιο. Ἱστορία καί ἀρχαιολογία μᾶς πληροφοροῦν ὅτι ἡ ὕπαρξή του ξεκινᾶ ἀπό τά βάθη τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, χιλιάδες χρόνια πρίν τήν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ ἐπί τῆς γῆς. Ἄνθρωποι μουμιοποιημένοι ἤ κατεψυγμένοι ἐντοπίστηκαν νά φέρουν τατουάζ πάνω στό σῶμα τους σέ διάφορες περιοχές τοῦ πλανήτη, σέ Ἀφρική, Ἀσία, Ἀμερική καί ἀλλοῦ.

Ποιοί λόγοι ὁδήγησαν τούς ἀνθρώπους στήν πρακτική τῆς δερματιστιξίας;

Πολλοί εἶναι οἱ λόγοι πού ὁδήγησαν διαχρονικά τούς ἀνθρώπους νά στραφοῦν πρός τή συγκεκριμένη πρακτική. Πρῶτος λόγος εἶναι ἡ ἀπομάκρυνση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν δημιουργό Του. Χάνοντας ὁ ἄνθρωπος ἀπό τόν ὁρίζοντα τόν ἀληθινό Θεό ὁδηγήθηκε σέ κατευθύνσεις καί ἐπιλογές μέ τίς ὁποῖες ἀδίκησε τόν ἑαυτό του. Εἰδικοί ἐπιστήμονες καταλήγουν ὅτι **μάγοι καί σαμάνοι[2] ἦταν ἐκεῖνοι πού πρῶτοι προώθησαν τή δερματοστιξία**. Σέ ἐποχή πού βασίλευε ὁ ἀνιμισμός[3] πίστευαν οἱ παραπάνω διάμεσοι ὅτι μέ ἕνα τατουάζ στό δέρμα τους γίνονταν παντοδύναμοι καί δέσμευαν μέ τόν τρόπο αὐτό τήν εὔνοια καί τή δύναμη τῶν ὑπερφυσικῶν πνευμάτων-θεῶν. Τά παγανιστικά αὐτά πνεύματα ἀπαιτοῦσαν τήν παρουσία τῶν τατουάζ ὡς ἀναγκαῖο στοιχεῖο λατρείας καί ὑποταγῆς τῶν συνεργατῶν τους. Αὐτή ἡ ἀντίληψη συνεχίστηκε νά ὑπάρχει καί σέ κάποιες ἀπό τίς ἐπινοημένες θρησκεῖες πού προέκυψαν ἀργότερα.

Ἕνα εἰδικό καί φανερό τατουάζ ἔδειχνε καθαρά τήν ταυτότητα μιᾶς πρωτόγονης φυλῆς ἤ ὑπενθύμιζε στούς ἰθαγενεῖς τό ἀξίωμα πού εἶχε κάποιος ἀνάμεσά τους. Τά περίτεχνα σχέδια πάνω στό σῶμα ἀνδρῶν ἤ γυναικῶν λειτουργοῦσαν ἀκόμα ὡς φυλαχτά καί φυσικά προβάλλονταν ἀρκετές φορές ὡς σημάδια μοναδικότητας, καλλωπισμοῦ, ὑπεροχῆς, ἀνωτερότητας καί γοητείας τοῦ ἑτέρου φύλου.

Τί συμβαίνει σήμερα στή χώρα μας σχετικά μέ τήν ἐμφάνιση τοῦ τατουάζ;

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐπί τῶν ἡμερῶν μας ὑπάρχει ἕνα διεθνές σχέδιο ἀναβίωσης ἀρχαίων παγανιστικῶν λατρειῶν, ἐθίμων καί πρακτικῶν. Μέσα σ' αὐτό τό πλαίσιο διαπιστώνουμε καί μιά πρωτοφανῆ ἔξαρση τοῦ παγανιστικοῦ φαινομένου τῆς δερματοστιξίας. Στήν Ἑλλάδα, πρίν δύο περίπου δεκαετίες, ἕνας περιορισμένος ἀριθμός ἀτόμων σημάδευε τό σῶμα του μέ τατουάζ. Ἦταν κυρίως περιθωριακοί, φυλακόβιοι, ἐγκληματίες, ναυτικοί ἤ βαρυποινίτες. Οἱ ἀπεικονίσεις περιλάμβαναν καρδιές, σταυρούς, στιλέτα, μαχαίρια, καράβια, ἀποφθέγματα, βέλη, φίδια, γυναῖκες, τιμόνια, κρεμάλες, μάτια, ἄγκυρες κλπ. Οἱ ἐπιφάνειες πού ἐπιλέγονταν ἦταν συνήθως τά μπράτσα, τό στῆθος, ἡ πλάτη, τά πόδια, σέ σπάνια περίπτωση καί ἡ γλῶσσα τους.

Ὅμως τά τελευταῖα χρόνια βιώνουμε μιά ἀπίστευτη προβολή καί ἐξάπλωση τοῦ τατουάζ, πού τείνει νά πάρει διαστάσεις ἐπιδημίας. Ἡ νεολαία μας, κυριολεκτικά ἀπροστάτευτη, βομβαρδίζεται τηλεοπτικά καί καθημερινά ἀπό εἰκόνες προσώπων σημαδεμένων. Διασημότητες, καλλιτέχνες, ἠθοποιοί, τραγουδιστές, μάγειρες, ἀθλητές, ποδοσφαιριστές, μπασκετμπολίστες, Ἕλληνες καί ξένοι, λειτουργώντας ὡς πρότυπα μίμησης ἐθίζουν τά Ἑλληνόπουλα σέ μιά ἐσωτερική ἀποδοχή αὐτοῦ τοῦ φαινομένου, σέ μιά μετατροπή τῆς ἀπαξίας σέ ἀξία, μέ «φυσικό» ἐπακόλουθο τόν πειραματισμό τοῦ νέου ἤ τῆς νέας στήν υἱοθέτηση ἑνός τουλάχιστον τατουάζ, **πιστεύοντας ὅτι μέ τόν τρόπο αὐτό ἐκσυγχρονίζονται**. Οἱ γονεῖς, ἐκτός ἐξαιρέσεων, πνευματικά ἀμήχανοι καί ἀκαλλιέργητοι, ἤ ἐπιλέγουν τόν ἀδιάφορο δρόμο τῆς σιωπῆς καί τῆς ἀνοχῆς ἤ γιά νά φανοῦν προχωρημένοι προβαίνουν καί οἱ ἴδιοι στό «χτύπημα» ἤ στήν ἀνάρτηση ἑνός τατουάζ, καί ἡ κατάσταση γίνεται ἀκόμα πιό ἀνησυχητική.

Νά προσθέσουμε καί τό γεγονός ὅτι ἔχουμε πλέον μετακίνηση καί στή θεματολογία τῆς δερματοστιξίας, ἀφοῦ αὐτή καλεῖται νά ὑπηρετήσει πλήρως τά σχέδια τῆς παγκοσμιοποίησης περί τροποποίησης τοῦ σώματος καί τῆς σταδιακῆς κατάργησης τῆς ἰδιαιτερότητας τῶν λαῶν. Ἀποκρυφιστικά4, μαγικά, παγανιστικά, θρησκευτικά καί ἄλλα παρόμοια σύμβολα διεκδικοῦν πλέον τό προβάδισμα στίς ἐπιλογές τῶν πελατῶν.

Ὡστόσο τό 50% τῶν πελατῶν ζητοῦν ἕνα σχέδιο πού τό ἔχουν στό σῶμα τους διάσημοι καλλιτέχνες καί ποδοσφαιριστές, ἐνῶ **τό 70% ὅσων κάνουν τατουάζ ἀργότερα τό μετανιώνουν**. Οἱ αἰχμάλωτοι τοῦ τατουάζ πολλές φορές φορᾶνε «δεσμά» ἀπό μόνοι τους. Συχνά θέλουν νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό μιά ἰσόβια κατάσταση πού μόνοι τους δημιούργησαν, ἀλλά δέν τό καταφέρνουν πάντα. Στήν πορεία, ἕνα τατουάζ μπορεῖ νά ἐξελιχτεῖ σέ κάτι τό ἀνεπιθύμητο, γίνεται δυνάστης, τούς δημιουργεῖ ψυχολογικά, προσωπικά, οἰκογενειακά ἤ κοινωνικά προβλήματα, ἐνῶ ἡ ἐπιστροφή στήν ἀρχική πρότατουάζ κατάσταση εἶναι πραγματικά μιά οὐτοπία καί φαντάζει ἀνέφικτο.

Ὑπάρχουν ἐπιπλοκές στήν ὑγεία μας ἐξαιτίας ἑνός τατουάζ;

Δυστυχῶς ἡ ἀπερίσκεπτη αὐτή συνήθεια ἡ ὁποία μᾶς προέκυψε δέν ἔχει μόνο οἰκονομικό κόστος. Πέρα ἀπό τόν πόνο τῶν τσιμπημάτων τῆς μαύρης ἤ τῆς πολύχρωμης ἐγχάραξης-πληγῆς μπορεῖ νά ἀποκτήσουμε καί προβλήματα ὑγείας πού δέν θά τά εἴχαμε ποτέ.

Οἱ γιατροί μιλᾶνε ὅτι ἡ ὑγεία μας μπορεῖ νά ἐπιβαρυνθεῖ μέ τοπικές ἤ συστηματικές λοιμώξεις, μέ ἀλλεργικές ἀντιδράσεις, ἐξαιτίας τῆς δεδομένης ἐπικινδυνότητας τῶν χρωμάτων (τοξικές ἤ καρκινογόνες οὐσίες) πού εἰσχωροῦν στό αἷμα μας (ἰώδιο, νικέλιο, ὑδράργυρος, χρώμιο, κάδμιο, κοβάλτιο, τιτάνιο, ἀλουμίνιο, κάρβουνο). Μιά ἄλλη ἰδιαίτερη περίπτωση εἶναι ἡ λοίμωξη ἀπό τό μικρόβιο M.chelonae, ὅπου παρουσιάζεται μιά γκρίζα περιοχή 10 ἡμέρες ἕως 5 μῆνες μετά ἀπό τή διενέργεια τοῦ τατουάζ. Μποροῦν ἐπίσης νά ἐντοπιστοῦν, οὐλώδης ἱστός, ἐξανθήματα, κνησμός, οἰδήματα καί ἄλλες σοβαρές ἀσθένειες μέχρι καί ἐμφάνιση καρκίνου.

Ἡ ἀλλεργική ἀντίδραση δέν μπορεῖ νά ἀποφευχθεῖ ἀκόμα καί στίς περιπτώσεις ἑνός παροδικοῦ τατουάζ (χένας ἤ μεντί ἤ flash), ἰδίως ἄν χρησιμοποιηθεῖ ἡ οὐσία παραφενυλενεδιαμίνη (PPD). Σίγουρα σέ ἕνα συνηθισμένο τατουάζ παραμονεύει ὁ ἰός τοῦ Ἔιτζ, ὁ τέτανος, τά κονδυλώματα, ὁ σταφυλόκοκκος και οἱ ἡπατίτιδες Β καί C, ὅταν οἱ βελόνες δέν τηροῦν τίς ἀναγκαῖες προδιαγραφές ὑγιεινῆς καί ἀποστείρωσης.

Ἕνα τατουάζ σέ μιά ἐστία μελανώματος κάνει πολύ δύσκολη τήν ἐπιβίωση τοῦ ἀσθενῆ. Πολλά τατουάζ ἐμποδίζουν τόν ἀκτινολογικό ἔλεγχο, ὅταν αὐτός χρειαστεῖ, ἐνῶ τατουάζ στήν σπονδυλική στήλη ἐμποδίζουν τήν ἐπισκληρίδια ἀναισθησία.

Σέ περίπτωση ἀφαίρεσης ἑνός τατουάζ μέ λέιζερ δέν μπορεῖ κάποιος νά ἀποφύγει τό κάψιμο, τά τσιμπήματα καί τόν σχετικό ἐρεθισμό. Εἶναι πιθανό νά καταργηθεῖ καί ἡ αὐθεντική αἰσθητική τοῦ δέρματος μέ συνέπεια τόν ὑποχρωματισμό (λευκό σημάδι) ἤ τόν ὑπερχρωματισμό του (μελανιά ἤ μουτζούρα). Ὡς λύση πάντως μιᾶς ἀποτελεσματικῆς ἀπόσβεσης ἑνός ἀνεπιθύμητου τατουάζ προτείνεται ἀκόμα καί ἡ ἐκδορά του!

Κάποιος πού ἔχει κάνει τατουάζ ἤ πίρσιγκ (piercing) θά πρέπει νά περιμένει ἕνα διάστημα ἀσφαλείας τουλάχιστον 6 μηνῶν προτοῦ πάει γιά αἱμοδοσία. Καί αὐτό γιατί ἄν ὑποθέσουμε ὅτι ὑπάρχει μία περίπτωση νά ἔχει μολυνθεῖ μέσω τῶν ἐργαλείων ἀπό κάποια μεταδοτική ἀσθένεια, τότε οἱ σχετικές ἐξετάσεις αἵματος (πού οὔτως ἤ ἄλλως γίνονται σέ κάθε αἱμοδοσία) δέν μποροῦν νά ἀνιχνεύσουν τόν ἰό, ἐφόσον ὑπάρχει, παρά μόνο μετά τόν 7ο μήνα.

Τατουάζ στὸ «ἀσπράδι» τοῦ ματιοῦ, ὅπως ἔχει δημοσιευτεῖ ὅτι συμβαίνει στήν

Αὐστραλία, μπορεῖ νά προκαλέσει τύφλωση ἤ καρκίνο.

Εἶναι ἁμαρτία νά φέρει κάποιος στό σῶμα του τατουάζ ἤ νά ἐξασκεῖ τό ἐπάγγελμα τοῦ τατουατζῆ;

Ἡ ἀπάντηση εἶναι σαφέστατη. Γιά τήν Ὀρθόδοξη πίστη μας τό ὁποιοδήποτε τατουάζ (διακοσμητικό, καλλωπιστικό, παγανιστικό, ἐθνικό, ἀκόμα καί χριστιανικό) εἶναι ἁμαρτία καί ἡ ἐξάσκηση αὐτῆς τῆς «τέχνης» τό ἴδιο. Ὁποιος διατείνεται κάτι διαφορετικό χρειάζεται νά ἐμβαθύνει στό θέμα καί νά τό ξαναδεῖ, ἄν δέν θέλει νά κολακεύει ὅσους βρίσκονται κοντά του. Ὁ Ὀρθόδοξος καλεῖται νά ἐξαγιάζει ὄχι μόνο τήν ψυχή, ἀλλά καί τό σῶμα του. Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία σέβεται ἀπόλυτα τό ἀνθρώπινο σῶμα καί οὐδέποτε τό χρησιμοποίησε γιά στιγματισμό5 του. Τά μυστήρια τοῦ Βαπτίσματος καί τοῦ Χρίσματος παρά τό ὅτι ἐντάσσουν ἕνα πρόσωπο στίς τάξεις της δέν ἀφήνουν κανένα ἐμφανές ἐξωτερικό ὀπτικό σημάδι αὐτῆς τῆς ἰδιότητας. Εἶναι ἐντυπωσιακό καί ἀξιοθαύμαστό τό ὅτι ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος, ὁ θεμελιωτής τοῦ Βυζαντίου καί ἰσαπόστολος, ἀπαγόρευσε μέ νόμο ἀκόμα καί τό σημάδεμα τῶν ἐγκληματιῶν καί τῶν φυλακισμένων!

Ἡ Ἁγία Γραφή πού **θέλει τόν ἄνθρωπο ἀντικειμενικά ἐλεύθερο** καταδικάζει τό φαινόμενο τῆς δερματοστιξίας καί τοῦ στιγματισμοῦ του, συνηθισμένη πρακτική γιά τούς εἰδωλολάτρες ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Μωυσῆ. Στό βιβλίο τῆς πεντατεύχου «Λευιτικόν», ὁ Θεός ἀπευθύνεται στούς πιστούς μέ τά παρακάτω λόγια: «*...καί ἐντομίδας οὐ ποιήσετε ἐπί ψυχῇ ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καί γράμματα στικτά οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν*». (Λευϊτικόν 19, 28) Δηλαδή: Γιά λόγους πένθους, **δέν θά κάμετε τατουάζ στό σῶμα σας, οὔτε θά χαράξετε γράμματα στό δέρμα σας**. Ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός σας.

Ἕνας συγγραφέας, ὁ **Θεοδώρητος**, σχολιάζοντας αὐτόν τόν στίχο τοῦ Λευιτικοῦ μᾶς ἀποκαλύπτει τή συνήθεια τῶν εἰδωλολατρῶν: «*Τινά τοῦ σώματος μόρια βελόναις ἐκέντουν καί μέλαν ἐπέβαλλον εἰς θεραπείαν δαιμόνων. Ταῦτα οὖν ὁ θεῖος νόμος ἀπαγορεύει*» δηλ. (οἱ εἰδωλολάτρες) ἔκαναν κάτι σατανικό. Κεντοῦσαν μέ βελόνες σχέδια σέ κάποια σημεῖα τοῦ σώματος καί τοποθετοῦσαν πάνω τους μαύρη μπογιά. Ἀλλά ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτό τό ἀπαγορεύει ξεκάθαρα.

Ὁ **ἅγιος Κύριλλος** (4ος αἰώνας) καί ὁ **Προκόπιος Γαζαῖος** (6ος αἰώνας) ἐπιβεβαιώνουν τήν **εἰδωλολατρική πρακτική τῆς δερματοστιξίας** λέγοντας: «*τοῖς εἰδωλολάτραις ἔθος ἐντομίδας ποιεῖν ἐν παρειαῖς καί ἐν βραχίοσιν*» Δηλ. οἱ εἰδωλολάτρες ἔχουν συνήθεια νά κάνουν τατουάζ στά μάγουλα (στό πρόσωπο) καί στά μπράτσα τους.

Ὁ **ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος**, στό ὑπόμνημά του στόν προφήτη Ἱερεμία, ἀναφέρει ὅτι ἀπό τή ἀρχή τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὁ Διάβολος ἔθεσε στόχο μέ τή

δερματοστιξία (τατουάζ) νά ὁδηγήσει τό εὐλογημένο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ στήν πιό μεγάλη ἀσχήμια.

«*Ἐντομίδας ἐποίουν τό παλαιόν. Ἐξ ἀρχῆς γάρ ὁ Διάβολος ἐσπούδασεν εἰς ἐσχάτην ἀμορφίαν καταστῆσαι τό ἔργον τοῦ Θεοῦ*».

Τόν 8ο μ.Χ. αἰώνα **ἡ Ἐκκλησία καταδίκασε τήν ἀποτύπωση ὁποιουδήποτε συμβόλου ἐπί τοῦ σώματος τῶν Ὀρθοδόξων πιστῶν ὡς εἰδωλολατρικό ἔθιμο καί πρακτική τῶν βαρβάρων**!

Τί πρέπει νά γίνει, ἄν κάποιος Ὀρθόδοξος πιστός παρασύρθηκε ἐν γνώσει ἤ ἐν ἀγνοίᾳ καί σημαδεύτηκε ἀπό κάποιο τατουάζ;

Αὐτό εἶναι ὄντως ἕνα θέμα. Τό καλύτερο εἶναι πάντα νά ἐπιμένουμε στήν πρόληψη ἑνός κακοῦ παρά στή θεραπεία. Ὁ Ὀρθόδοξος πιστός πρέπει νά θεωρεῖ ἀρετή, πλεονέκτημά του καί ἰδιαίτερη εὐλογία, ἄν δέν ἔχει ἐμπλακεῖ στό φαῦλο κύκλο τῆς δερματοστιξίας. Πρέπει νά θέσει φραγή μπροστά στήν πρόκληση σημαδέματός του μέ ἕνα τατουάζ.

Εἶναι πέρα ἀπό βέβαιο ὅτι πολλοί Χριστιανοί, ἄν γνώριζαν ἀπό τήν ἀρχή ποιό εἶναι τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὐδέποτε θά προέβαιναν στήν ἐπιλογή ἑνός τατουάζ καί οὐδέποτε θά ἐξασκοῦσαν ἕνα τέτοιο ἐπάγγελμα. Ἐφόσον ὅμως τώρα βρισκόμαστε σέ τετελεσμένα γεγονότα, μετά τήν αὐτονόητη μετάνοια καί τήν ἀπαξίωση τοῦ φαινομένου τῆς δερματοστιξίας, τό πρῶτο καί ἐπεῖγον βῆμα πού πρέπει νά κάνει κάποιος Ὀρθόδοξος γιά νά βρεῖ τήν ἰσορροπία του εἶναι νά συμβουλευτεῖ ἕναν ἔμπειρο πνευματικό καί νά ἀκολουθήσει πρόθυμα τίς συμβουλές πού ἐκεῖνος θά τοῦ ὑποδείξει.

_____

1. Παγανιστικό: Αὐτό τό ὁποῖο συναντιέται σε «φυσικές» ἤ πρωτόγονες λατρεῖες καί τελετουργικά. Μπορεῖ νά εἶναι κάτι φανταστικό, μαγικό, δεισιδαιμονικό ἤ καθαρά δαιμονικό.
2. Σαμάνοι: ἄνθρωποι πού ξεχώρισαν κυρίως σέ πρωτόγονες φυλές γιά τίς «ὑπερ-φυσικές» τους ἱκανότητες. Γιά τή φυλή ἕνας σαμάνος-«ἱερέας» εἶχε ἀνεξήγητες «ἰαματικές» δυνατότητες καί ἀποτελοῦσε τό καταφύγιο τῶν ἰθαγενῶν γιά ζητήματα ἐπιστημονικά, οἰκογενειακά, προσωπικά, ὑπαρξιακά καί ἄλλα. Ἡ Ὀρθόδοξη χριστιανική θεώρηση θεωρεῖ τά πρόσωπα αὐτά μέντιουμ (διάμεσους) καί θύματα συνεργάτες τῶν πονηρῶν καί ἀκαθάρτων πνευμάτων.
3. Ἀνιμισμός: Ἡ πρωτόγονη καί ἀφελής πεποίθηση ὅτι κομμάτι θεϊκῆς οὐσίας (ψυχή) βρίσκεται σέ καθετί ὑπαρκτό καί ἐπομένως χρήζει σεβασμοῦ,

ἱερότητας καί ἐπομένως ἀπόλυτης λατρείας.
4. Ἀποκρυφιστικό: αὐτό τό ὁποῖο ἔχει σχέση μέ ἄγνωστες καί ἀνεξήγητες δυνάμεις οἱ ὁποῖες μᾶς ἐπηρεάζουν. Ταυτίζεται μέ τό μαγικό.
5. Στιγματισμός: Τό σημάδεμα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, συνήθως μέ χρήση βελονῶν καί χρώματος.

(Πηγή: enromiosini.gr)